

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marție, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefracate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERȚIUNILE

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori
30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl.
pentru fie-care publicare.

Impăcarea naționalităților din Ungaria.

De câteva luni de zile se strecoreă prin ziare diferite faime referitoare la împăcarea naționalităților din Ungaria și în special se svonesce, că însuși șeful actualului cabinet, domnul Kolomán Széll este, care ar dori această împăcare.

Afacerea acésta la tot cazul ne privesce și pe noi și încă foarte deapropo, mai ales, că ani de-a rândul noi am susținut, că împăcarea între popoarele sau naționalitățile cari constituie statul ungar este o cestiune de prima ordine.

Ca să pótă fi luată în serios cestiunea împăcării, noi credem, că țeva articoli de senzație din zărele maghiare.

Pe cât vedem însă din comunicatul oficios al „Bud. Tud.” cercurile guvernamentale nici nu au inițiat, nici nu se ocupă cu afacerea acésta.

Astfelu întrégă afacerea împăcării trebuie să o privim numai ca păreri individuale emanate dela câte o persoană, care, fie că are interes să pună afacerea în discuție, fie că ar dori să afle, care e părerea Românilor în ce privesce ținuta lor față de viitorile alegeri dietali.

Ni se presentă afacerea mai mult ca o cursă pusă să ne prindă și eventual angajeze în vre-o direcție ôre-care, ca inițiatorii să facă greutăți guvernului sub cuvânt, că a dat mâna cu valachii și a împins țera în prăpastie.

După cât cunoșcem noi referințele n'are să succedă nici una nici alta din cursele ce ni se pun.

Românii nu pot avé nici ambițiunea nici dorul, ca să se mulțumescă cu câteva mandate, cari le-ar primi din grația cuiva. Dorințele Românilor sunt cu totul tot de altă natură mai serioasă și ori cine va fi chemat, ca să tracteze afacerea de împăcare, cestiunea cu mandatele deputaților în cameră nu

are să fie prima dorință, care o pot avé Românii din Ungaria și Transilvania.

Scim noi foarte bine, că partidele din parlament, când e vorba de a face concediuni naționalităților sunt tôte de acord de a strânge curelele cât se pôte de mult, și așa chiar presenta unui grup de 20—30 deputați, față cu curentul n'oué nefavorabil, nu ar puté esopera cine știe ce favor pe séma poporului român.

Părerea n'ostă nestrămutată este, că împăcarea are să urmeze de sine, îndată ce guvernul va voi și-și va da silința să inaugureze o eră de pace.

Voința acésta a guvernului trebuie să fie și serioasă și trebuie să-și urmeze fapte și nu numai vorbe.

Un gravamen principal al nostru a fost neexecutarea legii naționalităților în mod loial și cinstit.

Din mîia de școle ce și-a propus guvernul să înființeze în cinci ani de zile cu sume enorme, n'are decât să înființeze jumătate în ținuturile maghiare, ér sumele enorme ce se cer pentru înființarea celeilalte jumătăți în ținuturile românesce să le pună la dispoziția confesiunilor române, ca să întărescă și susțină confesiunile școle cu limba de propunere a poporului român, — și unul din gravamene a picat de sine.

La gimnasiile de stat să introducă pretutindenea dar mai ales în părțile ardelené și bănățene limba română ca studiu obligat, să retribue profesori români, cari să o propună cu temei, ér grănițerilor din Caransebeș, și celor din Arad să li se dea voe să-și ridice și ei gimnasiu și să le dea și ajutóre în școlul acesta, cum din raportul dlui ministru de culte reese, că s'au dat în anul 1898 1,178.000 coróne gimnasiilor din *Békes-Csaba, Bonyhád, Csurgó-Igló, Miskolcz, Nyitra, Pressburg, Sopron.*

Paraiele de schimbarea școlilor de instruțiune cu până acum, să se revocé ordonanțele referitóre la nerespectarea limbei române în justiție și administrație, și să pretindă ca funcționarii să cunoșcă limba poporului, fiind ei pentru popor, iar nu poporul pen-

tru funcționari și în ultima analiză să se schimbe legea electorală excepțională pentru Ardeal, să se arondeze cercurile după principiile de dreptate și ecuitate, ca Românii să pótă lua parte activă la viața publică de stat, și să nu fie siliți nolens-volens a sta la o parte.

Guvernul actual dispune în parlament de o majoritate covârșitóre și are și încrederea perfectă a Corónei, prin urmare n'are decât să ia măsuri, ca să înceteze cel puțin aceste gravamene atât de legitime și atât de des accentuate de toți Românii, cari au inimă și simț pentru afacerile publice din patrie.

Prin măsurile aceste unitatea statului magiar nu e întru nimica știrbită, să execută o lege adusă de parlamentul țerei, și să schimbă o altă lege, care nu are păreche în Europa, că un parlament să fie compus pe base diferite și pe cens diferit, cum durere e compus parlamentul țerei n'ostre.

Ca o urmare foarte naturală schimbării legii electorale, împărțirea cercurilor după ecuitate, va avé drept rezultate, înțrarea Românilor în luptele electorale și în parlament și ei să vor validă acolo după puterile lor, după cunoștințele lor, după firea lor, după programul lor național, opozițional ori guvernamental, în conglăsuire cu vederile alegătorilor, cari i-au onorat cu mandatul și cu stările normale séu anormale din viața statului.

Dacă guvernul își va da silința să facă și pe voia Românilor, să mulțumescă justele lor aspirațiuni culturale și naționale, acestia nu vor avé cuvânt să nu spriginescă guvernul, dacă însă guvernul fie din orice cauze va împedece justele postule românesce, nu se pôte supera când deputații români îi vor face opoziție și vor căuta să se alieze cu opoziția, căci aceste lucruri așa să petrec pretutindenea în viața parlamentară și Românii nu pot introduce în parlament sistemul de a fi vecinici ma-

meluci, cum sunt mulți deputați aleși din grația guvernului.

Stările bolnăviciose din Austria ar trebui să fie un memento pentru frații magiari, ca să privescă cestiunea împăcării de o cestiune urgentă.

Acésta însă n'au să o facă zărele, are să o facă guvernul dacă doresce serios și sincer împăcarea și noi nu vom lipsi la rëndul nostru, dacă vom fi chemați și invitați de a-i veni în ajutor, ca să ducă la bun sfârșit un lucru de mult dorit de toți cei ce iubesc patria și așezămintele ei.

Renta Stului Nicolae. Afăm, că guvernul român a plătit în zilele acestea renta bisericeii n'ostre din Scheiul Brașovului menite pentru susținerea gimnasiunii și a școlii reale. În sensul articolului de lege, votat de corpurile legiuitóre române, banii se vor transpune pe calea guvernului ungar la destinațiunea lor.

Confiscarea fondului pentru monumentul lui Iancu. Recursul înaintat de comitetul central al Asociațiunii în cauza confiscării libelului cu depositul pentru monumentul lui Iancu, precum spune „Kel. Ért.” a fost respins din partea ministeriului de interne din motivul, că cercetarea nu e încă terminată și deorece va fi introdusă investigație contra singuracilor membri ai comitetului cari au întreprins colecta.

Ministrul de agricultură Darányi pentru politica agrară. În cercurile politice din Budapesta a produs o impresie neplăcută toastul, ce l'a ținut ministrul de agricultură al Ungariei *Darányi* cu ocaziunea banchetului dela *congresul internațional agricol* din Paris, unde ministrul ungar a accentuat dorința de a vedé trimfând ideile agrare.

Așa neputem să nu înțelegem agrarii ungarini și proprii înțeghebați într'un *partid politic* în diferite state, cu școlul de a reprezenta interesele economilor de pământ. Programul agrarilor din Germania e cuprins în 9 puncte, în cari cer între altele: desființarea dărilor de pământ, de case și de

FOIȚA

Din tainele vieței.

(Urmare.)

Te-o! ho! al unora se amestecau cu șuerăturile, și fără să-mi dau sémă de ce facém, am intrat și eu în cor împreună cu o sumă de băetani. Comisarii, între cari Urzică cel aprig și vitrigul meu Cozmiță, știind bine că nu-i călătorie ci mazilie, numai cu virful buzelor mai zicéu lunei să tacă și să se dea la o parte. Katzen-muzic a continuat până ce trăsura domnescă, în góna cailor, ajunse la ulița mare. După trásurile domnești deteră năvală trásurile opozițiunei și desigur șuerăturile au putut continua și de-alungul stradei mari. Așa fură ultimile minute ale domniei lui Mihai Sturdza Vodă.

Grigorie Ghyca.

Cu încetarea domniei lui Mihai Sturdza încetară și școlile, așa cum le organizase reacțiunea boerescă rusescă.

Prin convenția de la Balta-Liman, Rusia și Turcia se înțeleseră din nou asupra Principatelor. Se decise a li se da domnie nouă în persoana lui Barbu Styrbei pentru

țara românescă și a lui Grigorie Ghyca pentru Moldova.

Avenirea la tron a lui Grigorie Ghyca putu fi considerată ca începutul unei ere noué. Tinerimea parisană se întorse în țară din emigrațiune și fu bine primită de Grigorie Ghyca, cu tóte că în ministerul séu mai conservă și din boerimea lui Mihai Sturdza.

Evident că cea d'intii preocupățiune a noiei domnii, mai ales țara fiind ocupată încă de muscali, cari în multe locale de școlă așezară zborni și spitale, n'a putut fi reorganizarea școlilor. Eu deci n'avém unde să învăț și maica mea mă dedese la ministerul trebilor d'înăuntru ca practicant la masa boerului Kiriac, care avea de șef pe cuconu Mălinescu. Acésta secțiune a ministerului avea în atribuțiunile ei afacerile eforiilor orășenești.

Se urcase Domnitorul de puține luni pe tronul țarei. Curtea era așezată în niște case mari, cu două caturi, înșirate drept la stradă, în vale de curtea veche domnescă, în chirstigie, acolo unde astăzi se află gimnasiul Alexandru-cel-Bun.

Eu, după desființarea școlilor, intrasem cum am zis, ca practicant în cancelaria Departamentului din lăuntru. Scriam tótă ziua la poruncii către eforiile din țară (eram la

masa cu acest atribut). Ce bucuros eram când la fie-care poruncă copiată, ajungeam la vorbele:

„Ministru din Lăuntru și Cavaler“

Cu aceste vorbe se termina munca mea și după ele avea să semneze boiarul ministru.

Casă bună nu prea duceam cu *Banul Kirică*, carele nu se împăca de loc cu scrisórea mea de școlă, el care știa să clădescă cu măestrie neîntrecută slovele din cuvinte în cite două și trei caturi.

Supăram pe șeful meu nu numai cu scrisórea mea, dar și cu obiceiul ce avém de a citi, în cancelarie, cărți aduse prin buzunare.

— Ori lasă cartea, băete, și te apucă de slujbă.

*Slujba-i slujbă;
Drujba-i drujbă*

ori ține-te de carte și te du la școlă...

Mi s'a părut că drept grăia Banul Kirica.

Dar unde școlă?

Când începu noua domnie a lui Gr. Ghyca, într'o bună dimineață mă văduse bina de tot cimele, uming cu cernélă o găurelcă prin care făcea „fții” călțunașul alb; îmi perii bine surtucașul... Mi s'a părut, în

oglinďă privindu-mă, că eram vrednic să dau vizită chiar și la un împărat.

Ajuns în strada Cherestegiei ori a Popului Moșii, dau mai multe țircóle pe din față curței lui Grigorie Ghica, ba în sus ba în jos... Nu cutezam să întru sub gangul pe unde trăgeu la scară minunate carete boerești. De la o vreme mi se urise cu țircólele, îmi fac o sfință cruce plină de credință, cum mă învățase mama în zilele ei amărte și mă furișez prin gang.

Cum? Nu știu spune acum, dar, trecând ca o sflrleză printre soldații de sentinelă și printre mai mulți ficioi cu livrele, mă găsiu într'o răsufare, dus, sus, în vîrf, în fașa ușei din dreptul scării.

Aci mă oprii. Mă uitam la covorul môle de pe scări, pe care călcasem și-mi venea să scot basmau din buzunare să șterg niște urme de pași, care credém că le făcuse piciorule mele, când iată se redeschide ușa...

Cît doriau acea clipă să am la îndemînă tichia fermecată din poveste, s'o pun pe cap să nu mă mai vadă nimeni!

— Ce cauți, îmi zise cu glas răstit un aghiotant domnesc. Ce vrei?... Cine te-a adus aici, mă băete?...

Eu pun mîna în buzunarul de la piept și scot o hirtie. Era o jalbă ce pregătisem,

meserii; dare de bursă; liberă politică comercială; schimbarea legilor de acțiune etc. Problemele mai nouă ale agrarilor sunt: apărarea populației dela sate contra cămătarilor prin un credit agricol potrivit, ferirea de o prea mare dismembrare a posesiunii și regularea dreptului de moștenire pentru a ținea pe economi la o bunăstare acomodată. O altă tendință e promovarea producției prin așezăminte de asigurare contra daunelor elementare, cum e grindina ș. a.; cumpărarea direct dela producător, construirea de magazine de bucate din partea statului, înmulțirea societăților agricole. Tote măsurile acestea sunt chemate a da un avânt cât mai mare agriculturii, și acest avânt ar fi mai ușor asigurat, dacă statul ar urmări o politică agrară. Natural, că mai ales negustorii se tem de triumful unei astfel de politici și pun totul în mișcare pentru a împedea realizarea ei.

Iată dar cauză, pentru care și toastul ministrului Darányi e primit cu aspre cuvinte din partea presei așezate pe mâna capitaliștilor și vâd în el o demonstrație contra cabinetului Széll. Dacă a avut de cuget ministrul Darányi se *demonstreze*, n'avea decât se-și dea *demisiunea*, zice între altele P. Lloyd.

Sinod protopresbiteral în Dees.

În sensul cerculariului Venerabil. Consistoriu Archidieceșan din 8 Mai a. c. Nr. 4083 Plen. punct 2. și 7. și conform dispozițiilor §§-lor 42 și 45 din Statutul organic, oficiul protopresbiteral al acestui tract, prin convocatoriul seu din 8 Iunie a. c. Nr. 176 a conchiemat pe 20 Iunie comitetul protopresbiteral în ședință ordinară, iar pe 24 aceleași luni sinodul protopresbiteral în ședință *extraordinară*.

Obiectele acestor ședințe au fost:

1. Repartițiunea în sarcina casselor parochiale a sumei de 400 corone anuale, cu cari acestea trebuie să concurgă anual (cu începere dela 1 Ianuarie 1900) la dotațiunea protopresbiterului, pe lângă cele 600 cor., ce acesta le capătă din fondul general administrativ central, sistându-i-se cu începerea acestui an toate dotațiunile de sub diferiți titli din centru.

2. Aflarea isvórelor de venit, din cari să se creeze un fond protopresbiteral pentru dotațiunea protopresbiterului.

Amăsurat acestor agende, comitetul în ședința sa a primit cu unele modificări proiectul de repartițiune preste cele 400 corone prezentat de protopresbiterul tractual T. Herman. La statorirea acestei repartițiuni s'a luat în considerare starea materială a parochiilor și parochienilor, apoi numărul familiilor respective al sufletelor și împrejurarea, că cutare parochie este curat ortodoxă, ori mixtă, precum și alte împrejurări, p. e. edificări de biserici, școle etc. tocmai în acest timp.

Privitoriu la aflarea isvórelor de venit, din cari să se creeze un fond protopresbiteral pentru dotațiunea protopresbiterului, la propunerea părintelui G. Hango, comitetul

decide, ca fiecare paroch și administrator parochial independent (care nu are și parochie) să cedeze anual $\frac{1}{3}$ % din salariul seu, iar la propunerea membrului A. Bodea, să se încasseze după fiecare înmormântare mare 1 cor., iar după o înmormântare mică 50 fil. Ambele contribuiri le încasază preoții și le administrează la epitropia protopresbiterală. Pentru administrarea acestui fond, epitropia protopresbiterală capătă anual din contribuiri întrate 20 corone ca spese de cancelarie și remunerațiune. Concluzul întră în valoare cu 1 Ianuarie 1901.

Cred că nu va fi superfluu a face amintire și despre motivele cu cari păr. Hango și-a spriginit propunerea sa, și anume: preoțimea din acest tract nu are nici un fond întemeiat din mijloacele materiale ale sale, ceea-ce pare a justifica zicalele poporului, că popa are mâni numai de luat, nu însă și de dat, și că straița popei-i fără fund, proverbe, cari numai măgulitoare nu sunt pentru el; poporul se subtrage dela nouă sarcini pentru biserică, pentru că la preoțime nu vede nici o dovadă de jertfă materială tocmai în interesele ei, ceea ce iar fi un exemplu rău pentru popor; dacă facem o paralelă între starea materială a preoțimei și a poporului, aprópe preste tot aflăm că preoții sunt în stare materială mai bună ca poporul, și astfel ar trebui ca și în privința acosta ea să dea în primul loc exemple de fertă poporului (onore excepțiunilor). Pe multe locuri preoțimea se subtrage dela cheltuelile bisericesti și școlare, ceea ce iar este un exemplu rău pentru popor (onore și aici excepțiunilor); să imităm pe preoțimea altor confesiuni, în special pe cea rom.-cat. și pe oficiantii statului — pe cei dintâi, căci în unele diecese sunt obligați prin regulamente a contribui și a testa câte ceva din averea lor proprie pe sēma unor anumite fonduri bisericesti, și pe cei din urmă, cari încă plătesc dare statului, care îi susține; dar mai cu sēmă sērăcia poporului, care nu mai pōte suporta multe sarcini, și ambițiunea personală încă trebuie să îndemne pe preoțime mai mult la astfel de jertfe tocmai în favorul ei.

Sinodul protopopesc luând la dezbateră concluzele comitetului protopresbiteral, le primește întocmai, cu excepțiunea repartițiunei, în carea face unele modificări reducând ori ridicând sumele la unele parochii după deslușirile date de unii ori alții dintre membrii sinodali.

Cercând și după alte isvóre de venit din cari s'ar putea alimenta fondul protopresbiteral menționat, la propunerea membrului Dr. G. Buzura, sinodul decide, ca și membrii sinodului protopresbiteral să contribue pe periodul lor cu câte o coronă anual la sporirea acestui fond. În fine păr. Hango atrage atențiunea preoțimei la faptul: cum a știut influința preoțimea rom. cat. asupra poporului, în special asupra celor bogăți pentru sporirea averilor bisericesti; durere însă, că preoțimea noastră, cu puține excepții nu se folosese de acest mijloc ori și de se folosese, o face numai în favorul seu, prin ce pe mulți îi înstrăinează și de cătră sine și și

de cătră biserică, și mai cu sēmă pre cei sērăci etc.

Se înțelege de sine, că luând în considerare sērăcia poporului și referințele grele în cari se află de present biserică noastră față de stat din cauza caracterului ei național românesc, la aducerea concluzelor s'au arătat și órecari temeri și nedumeriri, și nu tocmai nejustificate, și anume:

La aruncul de $\frac{1}{3}$ % pe preoțime, deputatul Dr. I. Farkas are temerea, că după întregirea salariilor preoțesci (congrua) din partea statului, nu cumva să vină statul și să ne detragă congrua ori să o împartă el prin organele sale cum a făcut și cu ajutorul de 24000 fl. exoperat de fericitul metropolit Șaguna. Biserica însă nu va detrage nimic nici unui preot din ceea ce primește dela stat, ci îi va da tot în mână, și va încasa numai în mână liberă acest $\frac{1}{3}$ % dela preoțime; și ne place a crede, că nu se va afla preot, carele călcându-și obligământul moral și material luat de bună voie asupra sa prin reprezentanții sei din sinodul protopopesc, să facă insinuațiuni perfide în contra intereselor propriei sale biserici și tocmai în contra intereselor sale, de și aci îndepărtate încă.

La taxele după înmormântări s'au ridicat excepțiuni nu atât în contra impunerii lor, ci mai mult în contra organului prin care să se încasseze. Unii cerú, ca să le încasseze epitropia parochială, iar alții preoțimea deodată cu stola sa; s'a primit modalitatea cea din urmă, ca cea mai cores-punzătoare. Preoții însă să lumineze poporul, că urcându-se acest fond, cu timpul va scăpa de darea celor 400 cor. din cassa parochială și că solvirea acestei taxe nu-i va fi grea reducând unele spese daunătoare dela înmormântări, în special cele pentru beuturi.

Privitor la aruncul pe deputații sinodului protopresbiteral cu drept cuvânt s'au putut ridica excepțiuni, când acestia, precum este știut, în tractul acesta necum alte diurne, ba nici chiar spese de călătorie nu suportă pentru participarea la ședințe. Aruncul acesta, de și neînsemnat, dar totuși e molestătoriu și mai cu sēmă pentru deputații clericali, cari mai contribue la acest fond anual și cu câte $\frac{1}{3}$ % din salariul lor preoțesc. S'a primit însă ca un semn de abnegațiune și jertfă caracteristică, făcând din el și un fel de cestiune de onore și stimul de ambițiune pentru unii și alții mai cu dare de mână.

Ambele ședințe (a comit. și sinod. pp.) au decurs în cea mai frumoasă ordine, și ne bucurăm mult, că elementele turbulente din sinodul trecut, și-au venit în fire, și sperăm, că nu vor mai devia de pe calea cea bună apucată acum. (gh)

Revistă externă

Conflictul comercial româno-turc.

După ce guvernul turcesc n'a consimțit la susținerea convențiunei comerciale din trecut până la reînnoirea ei, ci a aplicat un

tarif diferențial îngreunător pentru exportul produselor României, au urmat *représalii* luate din partea guvernului român. A fost o urmare firăscă, ca și România să urce taxele vamale asupra unor produse de proveniență turcescă. Turcia nu profită nimic din acest războiu vamal, căci produsele, cari nu le va pute introduce România, vor pute fi introduse din partea celorlalte țeri.

Războiul din China.

În „P. Lloyd“ se ventilă chestia participării monarchiei noastre în acțiunea puterilor contra Chinei. E vorba, ca pe lângă cele două vase de războiu, dintre care unul se află pe cale cătră China ér altul a sosit deja acolo, să mai fie trimis un vapor și vr'o două batalioane de infanterie.

Veștile de gróză din zilele recente încep din ce în ce a-și perde coloritul exagerat și fac să se vadă situația ceva mai obiectiv. Adevărat, că asasinarea ambasadorului german e pozitivă, însă principele Tsing face tot posibilul, ca străinii să fie ocrotiți în Peking. După o altă știre atât împăratul, cât și împărătesa Chinei se află în viață. Se confirmă un comunicat după care puterile s'au învoit, ca Japonia se trimită trupe mai însemnate în China, dar nu sunt cunoscute încă condițiile, sub cari s'ar fi angajat Japonia la această acțiune.

Dela societatea pentru fond de teatru român.

Precum suntem înformați, din partea fraților nostri din Munții Apuseni și cu deosebire în centrul Abrud, unde în zilele de 22 și 23 Iulie n. se va ținea *adunarea generală* a societății pentru fond de teatru român, se fac cele mai febrile pregătiri, pentru o primire cât mai căldurosă a participanților la acea adunare.

E și firăscă însuflețirea ce publicul român din toate părțile o arată față de această adunare, care deastădată se ține în o regiune bogată în reminiscențe istorice, și plină de atracție prin frumusețile sale naturale.

Credem, că va interesa pe toți cei-ce se grăbesc a participa la acea întrunire *programul* festivităților, ce se vor aranja cu acea ocaziune, și pe care-l publicăm în cele ce urmăz:

Programul

festivităților aranjate cu ocaziunea adunării generale a societății pentru fondul de teatru român, ce se va ține în Abrud Duminecă la 9/22 Iulie a. c. și zilele următoare.

I. Sâmbătă, în 8/21 Iulie.

1. Primirea óspeților în Zlatna, întâmpinarea în Bucium-Cerbu și încuarterarea lor.
2. Șera la órele 7: întrunire de cunoștință în grădina publică la „Erdős“.

cu multă îngrijire, scriind-o vr'o două zile, pe hîrtie Leon și cu harag larg.

— Vrău, răspunsei, să merg la Vodă să-i dau jalba asta.

Aghiotantul se uită lung la mine. Ce o fi cugetat el?... E nebun băiatul, ori e de o naivitate fără sēmă?... Auzi, să vrea să vadă pe Vodă, el un biet băiat sărac!...

— Dă-mi mie jalba, băete; oi da-o eu la Măria Sa Vodă.

Cu o mișcare electrică înlătur jalba din dreptul mîinei întinse a aghiotantului și o bag în buzunar, cu o *obraznicie* de care nici acum nu-mi dau sēma, după cît eram din fire timid.

— Nu, răspunsei, voiu s'o duc eu de-a dreptul lui Vodă.

Atunci aghiotantul — păcat că nu'mi mai aduc aminte de numele lui — chemă pe un servitor îngalonat, un gligan nalt de părea că umblă pe catalici, și-i ordonă să-mi *arate pe unde să mă pogor pe scară*.

Aghiotantul întră în altă cameră.

Mi s'a înegrit înaintea ochilor... Urechile îmi țiuiră și credēm că mă sfîrșesc...

— Șă nu pui mina pe mine, că dau!... strigaiu.

Să dau?... Cu ce?...

Guleratul rîdea...

Deodată rîsul se slei pe buzele lui...

El se însări cu respect, împreună cu alți feciori, de-alungul treptelor și-și descoperiră capetele: se urca pe scară un personagiu, năltuț, subțire, cu barbișon franțuzesc negru, destul de stufos, cu mari sprîncene negre, umbrind doi ochi adăpostiți după ochelari.

— Ce este?... întrebă dînsul. Ce aveți cu băiatul acesta?...

Și zisese aceste vorbe cu un glas și blînd și hotărât, care și acum răsună în auzul meu.

— Ce să fie?... cucóne, zic eu iute. Am venit cu o jalbă umilită s'a dau lui Vodă și d. aghiotant nu mă lasă, ba a poruncit să mă dea afară.

Și fără a mai aștepta altă întrebare și dau în mîna necunoscutului boiar, jalba mea, ceva motolită.

El o deschide și cetind-o iute, pe sub ochelari, numai ce zice:

— Lăsați băetul în pace... Al cui ești?

— Al clucerului Alexandru de la Pia-tra. Tata a murit... Am numai mamă.

— Vino după mine!

Puteți să vă închipuiți ce privire de dispreț am îndreptat la atîția „stórcă-cana-furi“ de la cōda de carete, și mai ales gliganului care cit pe ce era să mă ia pe sus și care acum nici crăcni la porunca bunului meu protector.

— Am cunoscut pe tatăl d-tale, îmi zise el urcînd scările și eu urmîndu-l... Era ispravnic la Piatra.

Ce tare, ce neînvinș mă simții cînd boerul mă duse după el prin un șir de camere pînă ajunserăm în fața aghiotantului care mă dedese pe mîna slugoiului...

Aghiotantul se ridică în picioare cînd zări pe boerul meu și băgînd de sēmă că eram și eu, par'că se aștepta să fie la rîndul său probozit de *autoritarul* personagiu.

— Vesteste-mă la Măria sa Vodă, zise acesta aghiotantului.

Aghiotantul se supuse cu respect.

Eu mă gândiam: unde, Dómnă, am mai văzut pe acest bun boer? Fața lui nu-mi era necunoscută... Tot scormonind iute în mica-mi grămăzióră de amintiri, pînă să se întorcă aghiotantul din camera lui Vodă, eu îmi și adusesem aminte, că-l văzusem într'o zi cînd împreună cu mai mulți alți băeți, stătēm în 1848 călare pe un pîrléz, în cur-

tea otelului Regensburg. Mergēm să privim cum se aduna acolo, cum zicea lumea, *buntusnicii*, cari voiau să răstórne pe Mihai Sturdza Vodă... L'am mai văzut apoi iar, împreună cu alți boeri, băgați de Ingé tutun-giul în căruțe de poștă, cînd a prins Mihai Vodă pe Buntusnicii la Podul Verde și i-a trimis surghiun. Dar numele nu i-l știam.

Peste cinci minute boerul mă luă de mînă și mă introduse după el, în cabinetul de lucru al lui Gregorie Ghica Vodă.

— Măria Ta, zise boerul, încă de la pragul uși, și-am adus un jeluitor, pasere rară. Nu cere slujbă, ci *școlă* unde să înțe.

Și întinse el însuși jalba mea lui Vodă, pe cînd eu sărutam mîna domnitorului. Pînă ce Vodă citi, eu holbam ochii la podóbele mîndre ale camerei și la uniforma muiată în aur a lui Vodă, la chipul lui frimos, alb ca zahărul... Nu-i vorbă, că de emoțiune îmi clănțania dinții în gură, par'că mă prinsese frigurile cele de două zile.

Ei, dar Vodă isprăvi de citit jalba mea, în care eu mă rugam că dacă s'o face iar la loc *Academia* cea desființată de Mihalache Sturdza, să mă primescă ér și pe mine în internat, că voiu să învăț mai departe.

(Va urma)

V. A. Urechii.

H. Duminecă, în 9/22 Iulie.

1. Participarea la serviciul divin în biserică gr.-or. română din loc la orele 8^{1/2}.

2. După biserica la orele 10^{1/2}. **Sediința I** a adunării generale a „Societății” pentru fond de teatru român, în biserică gr.-or. după programul publicat de comitetul acestei societăți.

3. La orele 1^{1/2} după amiază: **Banchet** în sala otelului „Detunata”. Biletele pentru banchet à 6 cor. se pot cumpăra din prăvălia D-lui Samuil David negustor în piață.

4. La orele 4 p. m.: „Petrecere populară” în grădina publică la „Ince”. Prețul intrării: de familie 2 corone, și de persoană 1 coronă. Solvirile se fac la cassă.

III. Luni, în 10/23 Iulie.

1. La orele 9 a. m. Parastas pentru memoria membrilor răposați ai „Societății”, în biserică gr.-or. română din loc.

2. La orele 10 a. m. după serviciul divin: **Sediința a II-a** a adunării generale a „Societății” pentru fond de teatru român.

3. La orele 8 seara precis: **Serată teatrală cu dans** în sala otelului „Detunata”.

a) Prolog, de Iosif Vulcan.

b) „Trei pălării de damă”, comedie în trei acte, localizată de Domnul Emil D. Fagure. Persoanele: Tache Oteleanu, rentier: D-nul Aurel Oprea, Aglaia, nevasta lui: D-șora Virginia Pușcariu, Tiberiu Ghuilea, căpitan în retragere: D-nul Emanuel Barabaș, Zoe, nevasta lui: D-șora Otilia Pușcariu, Nae Tololoi, moșier D-nul George Țintaru, Tarsița, D-șora Elena Adamoviciu, Sevastița, fata lor: nevasta lui: D-șora Florentina Șuluțiu, Gogu Gogulea, student în drept D-nul Vasilie Stan, Elena Fulger, tineră văduvă D-șora Victoria Pușcariu, Iulișca, servitoare la D-na Otelenu D-șora Octavia Stoica, Un comisar D-nul Rancea, Un curier telegrafo-postal D-nul Ioan Iancu, Doi birjari * * * După teatru Dans.

Prețurile de intrare pentru teatru și dans: Scaunele de lângă prosceniu de persoană 3 corone. Locul I. de persoană 2 corone. Locul II. de persoană 1 coronă 60 fileri. Parterre 1 coronă.

Bilete se află la prăvălia Sam. David în piață și seara la cassă.

Pentru ori-și ce informații, privitoare la petrecere și teatru, a se adresa D-lui Dr. Alexandru Borzia, medic cercual (președintele secției).

IV. Marți, în 11/24 Iulie.

La orele 6 dimineața: Escursiunea la Stânca „Detunata”. Plecarea se va face din Abrud.

V. **Miercuri** în 12/25 Iulie și în zilele următoare, arătându-se dorința, să fac excursiuni:

1. La minele dela Roșia-Montană. Insinuările se fac la parochul gr.-cat. din Roșia-Mont. Ioan Maior.

2. Escursiune la Vidra, la Cataract, la Dêlul melcilor antidiluviani și la casa lui Iancu, apoi la Albac și la casa lui Horia. În fine

3. La Ghieștarul dela Scărișoara.

Pentru informații a se adresa parochului gr.-or. din Abrudsat Iosif Gomboș.

Insinuările pentru trăsuri dela Zlatna la Abrud, pentru încuarterare și pentru participarea la banchet se fac la Domnul Dr. Laurențiu Pop advocat.

Binevoitorii participanți sunt îndeosebi rugați a face insinuările acestea cel mult până în 12 Iulie st. n. fiind-că la casă contrar vor întâmpina greutăți cu acuirea trăsurilor, respective participarea la banchet.

Spre orientare: se avisază On. public, că mai acomodată este a se face călătoria dela Alba-Iulia la Zlatna cu trenul dela orele 10 a. m. și că prețurile unei trăsuri tour și retour din Zlatna la Abrud e 24 cor. în fiecare trăsură pot avea loc 4 persoane.

Biroul de informații se află permanent în localul Casinei române din loc în amândouă zilele.

A b r u d , 6 Iulie st. n. 1900.

Comitetul arangiator.

NOUTĂȚI

Maiestatea Sa gloriosul nostru Monarch Francisc Iosif I s'a îndurat a dărui pe sama bisericeii noastre celei nouă din Petroșeni (comitatul Hunedórei) un ajutoriu de 200 corone.

Incheierea festivă a anului școlar la seminariul archidiececan teologic-pedagogic s'a făcut astăzi. La festivitate a luat parte însuși I. P. S. Sa archiepiscopul și metropolitul Ioan. Raport în numărul proxim.

Daruri pentru biserică din Șieul-mare. Următorii evlavioși creștini din S. Ioana, anume: Gavril și Marian Drăguș cu soțiile lor și Mihailă Dura cu soția sa, au donat bisericeii noastre din Șieul-mare un potir foarte frumos, disc, stea, linguriță și copie, de argint de china în valoare de 80 cor. Nicolae Pavel, Ioan Vararean și Petru Rus cu soțiile lor au dăruiat un rînd întreg de vestimente negre de catifea în valoare de 70 cor. Pentru aceste fapte laudabile și cu recunoștință primite de întreg poporul din Șieul-mare, subscrisul mă simt îndatorat a aduce și pe calea aceasta cea mai profundă mulțumită celor mai sus amintiți punîndu-i în rîndul binefăcătorilor acestei bisericeii care se va isprăvi cu ajutoriul Domnului în vre-o 4 săptămâni. Șieul-mare la 22 Iunie 1900. David Rusu, paroch și președinte com. par.

Mórtea lui Nicolae Kretzulescu. Cetim în ziarele de preste munți: Încă una din ilustrele figuri ale generației, care a lucrat la regenerarea și întemeierea Statului român, a dispărut din mijlocul nostru la 26 Iunie, la moșia sa Leurdeni.

Boer de neam, descendent din Banul Iordake Kretzulescu și Safta Kretzulescu, fca lui Constantin Brâncoveanu, Nicolae Kretzulescu a fost primul doctor în medicină în țară.

A fost prim-ministru sub domnia lui Cuza, apoi ministru de culte și instrucțiune publică.

A ocupat funcțiunea de ministru plenipotențiar la Paris, Roma, Petersburg, etc.

Ca membru al academiei Române a ocupat demnitatea de președinte la această înaltă instituție.

Actualmente era președinte al Ateneului Român.

A condus cu multă înțelepciune și tact așezământul familiei Kretzulescu, al cărui prim efor era. Sub conducerea sa acest așezământ a întreținut pe mulți tineri, cari și-au făcut studiile în străinătate.

Numeroși bărbați distinși din țară sunt creaturi ale acestei instituții.

Regretăm din inimă pierderea acestui distins fruntaș al poporului român.

Grindină. În zilele acestea a bătut grindina în mai multe părți ale țerii, nimicind totă speranța economilor. Ni se scrie din *Cucerdea română*, că mai d'unăzi a căzut pe acolo o gróznică tempestă cu gheață, care a lăsat în urmă-i tóte semănăturile negre în forma ogorului. Poporul e într'o stare desperată.

Bulevardul Eminescu. Consiliul comunal al orașului Iași a dat numele de „bulevardul Eminescu” stradei Arcu Zugravilor.

Ofen-Pest. Ziarele din capitală spun cu multă indignare, că consiliul orașului Viena a trimis o scrisoare magistratului cu adresa: „An den löbl. Magistrat Ofen-Pest.” Primarul Budapestei a declarat, că ori ce epistolă cu o astfel de adresă va fi returnată și va fi rugat ministeriul de comerț a detrage debitul postal expedițiilor cu adresa Ofen-Pest.

Magistratul din Viena, a decis să folosească pe tóte actele trimise în Ungaria numirile germane de localități, și precum se vede începutul l'a făcut.

Reuniunea igienică a comitatului Sibiiu.

Profilaxia tuberculozei pulmonare (oftica).

Partea II

Activitatea privată și publică contra invasiunii tuberculozei pulmonare își are — dela sine înțeles — marginile sale.

Copiii părinților tuberculoși moștenesc dela aceștia o anumită dispoziție, o stare morbidă a organelor respirației, din care cauză între împrejurări nefavorabile devin mai ușor oficioși decât copiii părinților sănătoși. Această stare de slăbiciune a organelor respirației se poate căpăta și prin o ocupațiune împreună cu ședere îndelungată, cum se observă la cusătore, păpucari și croitori, prin morbi îndelungați, prin pierderi de sânge și încordări ale corpului; corpul obosit, anemic, fără putere nu poate rezista materiei infectante. Experiența ne arată, că cel-ce e necesitat a lucra în aer prăvos, cu timpul suferă de catar cronic de laringe și plumăni; această e cauza, că pietrarii, postovarii, perierii, măturătorii de stradă, lucrătorii în fabrici de tabac, bărbierii pier atât de des de tuberculoză pulmonară. De ore ce în adevăr numai rar se poate da ascultare sfatului medical de a-și părăsi amintita ocupațiune.

De aceea lucrarea pe terenul profilacticei poate fi numai fragmentară; în butul tuturor achizițiilor făcute în timpul mai nou, tuberculoza nu va dispără, ci o vom întâlni și mai departe în locuințele noastre, în școle și institute de creștere, în teatre și localități de petrecere, în casele lucrătorilor și temnițe, în fabrici și ateliere, cu un cuvânt pretutindenea, unde convin sau locuiesc mai mulți ómeni laolaltă, — deși în măsură mai mică decât în trecut. Dr. Jaccoud, clinician în Paris, în o lucrare a sa din 1881 a declarat, fără ca să fie atins de contrazicerea energetică a unor specialiști cu vază, că „tuberculoza e curabilă în ori care stadiu al ei, și că condițiunea primă a succesului este convingerea despre curabilitatea acestui morbi, pe când lipsa acesteia dovedește o nelucrare terapeutică”. Dacă aceste cuvinte încurajătoare au fost adevărate cu ani înainte, cu cât mai mult vor fi acuma, când cunoșterea cauzei morbului dă o siguranță întrevierii noastre, pe care mai înainte nu o cunoșteam, când prin descoperirea lui Koch suntem puși în poziția, de a isola și de a cultiva în laboratoriu pricinătorii morbului și de a pute întrebuița tóte armele terapeutice contra lor deși încă nu am ajuns așa departe, ca să putem ataca direct dușmanul și să-l putem urmări până în ultima sa redută.

O serie de autorități medicale recunosc, că tratamentul igienic-dietetic sub tóte climatele are rezultatul dorit, că sanatoriile germane din pădurile dimprejurul Berlinului, precum și cele rusești din Finlanda au dat rezultate foarte mulțumitoare.

Și comitetul central german pentru întemeierea de sanatorii pentru oficioși a accentuat hotărît, că tuberculoza pulmonară se poate cura sub clima indigenă, dacă tratamentul se începe la timp.

Și totuși vindecarea tuberculozei e atât de rară în raport cu celelalte bóle.

Cauza e, că medicul se găsește în fața unui dușman mare, a unui prejudiciu, ce pare a nu se pute extermina.

A fi tuberculos sau judecat la mórte pentru lumea laică este tot una.

Moeller se exprimă asupra acestei împrejurări astfel: „medicul practic simte zi de zi presiunea paralizătoare și descurajătoare a acestei mâni de fier, care a făcut mai mari devastațiuni decât resbóiele și cele mai pustuitoare epidemii”.

În vederea acestui prejudiciu medicul nu află consult a spune întregul adevăr bolnavului, care de obicei nu este în curat cu natura bólei sale; de altă parte familia se nizește a amăgi pe bolnav cu privire la gravitatea stării sale și cu sfială încungiuță totul, ce i-ar pute răpi speranța de însănătoșare.

Nu e mirare deci, dacă bolnavul necunoscând serioșitatea morbului seu, nu urmază cu răbdare dispozițiile medicale, pe lângă tóte accentuarea din partea medicului a importanței măsurilor igienice și dietetice.

Când progresul de ameliorare abia se observă sau starea bólei se agravează, atunci bolnavul ușor înclină a atribui această tratamentului aplicat, nedibăciei medicului seu; el schimbă un medic după altul, își face din sfaturile diverse un metod de tratament propriu al seu, schimbă metodele de cură în-tocmai ca vestmintele.

La acestea se mai adaugă încă ceva.

Este știut, că nu trece o lună de zile fără ca ziarele cotidiene să nu prémărescă un nou remediu contra ofticeii.

Și totuși nimic nu e mai stricicios pentru bolnav decât înmulțirea remediilor empirice, cari se presentă sub un exterior seducător și căroră fantasia omnescă le atribue cu predilecțiune un efect, pe care la nici un cas nu-l au.

Ușorul catar de plumăni, de care bolnavul suferă, trebuie delăturat.

El se revoltăză contra medicilor, cetește totul, ce se publică — luându-se după un anunț anonim, după o recomandăție a unui sau altui ziar — când un remediu când altul și deodată îl ajunge mórtea — de bună samă fiind-că i-s'au sfârșit zilele.

El cade jertfă cuvântului tipărit, care contribuie mai mult decât bacilul lui Koch a face oftica incurabilă.

Contra acestei aberațiuni nu se găsește un mijloc radical, care folosit cu tact și răbdare adese conduce la fîntă. Trebuie sistat metodel actual de a tăinu bóla față de morbos.

Bolnavul trebuie clarificat asupra stării lucrului, asupra naturii bólei. Să nu ne temem de o mică spaimă, optimismul bolnavului face de iute se uită cele câteva ore de descurajare. Bolnavul trebuie convins, că o ameliorare sau vindecare chiar e posibilă, dar că atárnă mult dela dînsul, că el trebuie să devină nu numai un școlar credincios al medicului, ci și un conlucrător consecuent și înțelept al sfătătorului seu.

Ambele condițiuni principale, cari favoriséză imigrarea și înmulțirea bacililor tuberculozei, sunt afecțiunile catarale ale organelor respirației și slăbiciunea generală a organismului.

E chemarea medicului de a preveni dezvoltarea ambelor acestor factori, dacă vrea să reguleze igiena tuberculoșilor sau a acelora, cari sunt în pericol de a deveni.

Nu e de lipsă a dovedi, că aerul curat e necesar pentru susținerea puterilor organismului omenesc. Dacă acesta este indispensabil pentru omul sănătos, cu cât mai mult trebuie să fie el pentru oficioși.

În general se observă, că țeranii suferă mai rar de inflamații catarale de cât orășenii.

Același individ, care, câtă vreme locuiesce în oraș, în tot momentul e bolnav, petrecînd în aer curat, la țera sau lângă mare, se poate expune fără pericol tuturor influențelor atmosferice și chiar vîntului, fără ca să se îmbolnăvescă totdeauna. Această experiență a fost confirmată și prin experimente directe.

În 1869—70 i-a succes lui Brown-Sequard a inocula tuberculoză la câteva sute de animale. O serie de animale a trăit mai departe sub un șopru în aer liber, o altă serie însă, închisă în laboratoriu, a pierit.

Din aceste fapte reiesă, că e posibilă evitarea și vindecarea tuberculozei prin viețuirea în aer curat.

Ofticosul trebuie deci să beneficieze de aer curat și anume după puțină cu forțe puține întreruperi.

Este absolut irațional a încuia pe timpurile ernii pe bolnav în odaie, a-l despoia astfel de mișcarea corporală, a-l ține în temperatură egală sub pretextul de a-l feri de receli, de ore ce prin aceasta de o parte se pierde puterea de rezistență contra influențelor stricicioșe, de altă parte în general se slăbesce corpul.

Dacă îi este dat bolnavului de plumăni, apoi se încungiuore orașe mari și să se așeze la țera. Astfel mai sigur încungiuță defavorurile convenirii mai multor ómeni în spații mărginite, precum și necurățeniile aerului atmosferic, atât de abundante în orașe. El află mai multe și mai favorabile ocașuni în natura liberă de a-și exercia musculatura și a se întări contra schimbării de temperatură.

(Va urma.)

Nr. 229—1900.

[93] 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei române gr. or. din Șoimușul-român, protopresbiteratul Murș-Oșorheiului, se escrie prin această concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch, după cum s'au stabilit în ședința sinodului parochial, la 8 Octombrie 1899, dau suma de 358 fl. 50 cr. = 717 corone.

Dela concurenți se recere, ca să se prezinte în vre-o Duminecă sau sârbătoare în parohie spre a face cunoștință cu poporul și spre a-și arăta destoinicia în tipic și în cântările bisericesti.

Petițiunile concursuale, instruite conform „Regulamentului nostru pentru parohii” să se adreseze în termenul descris la subsemnatul oficiu protopresbiteral.

Murș-Oșorhei, 24 Iunie, 1900.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Murș-Oșorheiului.

Nicolau Măneguțiu
protopresbiter.

Nr. 49/1900.

[92] 2—3

Concurs

Devenind vacant postul de învățător pentru clasa a III-a de fetițe dela școala gr. or. din Reșinari, prin această se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt. 700 cor. salariu și 64 cor. relut de cuartir și lemne, ce se plătesc din fondul bisericii în rate lunare anticipative.

Aspiranții încă înainte de a expira termenul de concurs să se prezenteze în vre-o Duminecă sau sârbătoare la biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântările bisericesti, având datorința a cânta în strană Dumineca și sârbătorea. Pe lângă acestea este îndatorat a conduce și exercițiile gimnastice cu toți elevii institutului.

Reșinari, din ședința comitetului parochial gr. or., ținută la 29 Maiu, 1900.

Bucur Dancășiu *Aleman Galea*
președinte. notariu.

Nr. 682/1900.

Vezut și aflat în ordine.

Sibiu, 23 Iunie, 1900.

Ioan Papiu
protopresb.

Nr. 221—1900.

[85] 3—3

Concurs

Pentru întregirea stațiunilor învățătoresci dela mai jos semnatele școle române gr.-orientale din tractul protopresbiteral al Murș-Oșorheiului, se escrie prin această concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în ziarul „Telegraful Român” și anume:

1. Gernesig cu salariu anual de 600 corone, cuartir natural în edificiul școlii și asigurarea cuincuenalului.

2. Nasna, salariu 600 cor., cuartir natural și cuincuenalele prescise, precum și folosința grădinei școlare.

3. Petea de câmpie, salariu 600 cor., cuartir natural în edificiul școlii și cuincuenalele prescise.

4. Șoimușul român, cu aceleași emolumente.

5. Vidrasău, tot asemenea.

Dela concurenți se cere, ca să se prezinte în comună, în vre-o Duminecă sau sârbătoare mai înainte de alege, spre a-și arăta destoinicia în tipic și cântările bisericesti și a face cunoștință cu poporul; deobligați fiind ca învățători, a ține strana în biserică și a instrui pe elevii scolari în cântări.

Redactor prov. Dr. Elie Cristea.

Concurenții au să-și așternă petițiunile lor, în regulă instruite, și în termenul preclus la subsemnatul oficiu protopresbiteral. —

Murș-Oșorhei 15/28 Iunie, 1900. Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Murș-Oșorheiului:

Nicolau Măneguțiu
protopresbiter.

Nr. 1347—900

[91] 3—3

Escriere de licitație.

Comuna Seliște (comitatul Sibiiu) escrie licitație pentru darea în întreprindere a lucrărilor de regulare la partea aceea a riului, ce trece prin comună.

Licitația se va ține în 22 Iulie a. c. st. n. la 10 ore a. m. în cancelaria comunală.

Licitația e verbală, se primesc însă până la ora licitației și oferte în scris.

Preliminariul lucrării e 36.274 corone 54 fileri.

Vadiul pentru licitanți, respective oferenți se statorcesc cu 5% a sumei preliminate.

Planul, preliminariul și condițiunile de licitare se pot vedea în cancelaria comunală în orele oficiose.

Seliște, în 4 Iulie 1900.

Primăria comunală:

Iordachie Roșca Căpitan *N. Hențiu*
primar. notar

Nr. 377

[83] 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de cl. a III-a Tărtăria, protopresbiteratul Sebeșului se publică concurs nou cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu această parohie, dau suma anuală de 856 cor. 80 fil. despre cari se poate lua informațiune mai detaliată dela oficiul protopresbiteral.

Darea și ecivalentul erarial după porția canonică e dator să se solvască parochul.

Concurenții au să-și așternă cererile instruite conform normelor din vigore, până la termenul prefript, subsemnatului Oficiu protopresbiteral.

Sebeș, 17 Iunie, 1900.

Oficiul protopresbiteral al Sebeșului.

Sergiu Medean,
protopresbiter.

Ad. nr. 580—1900

(87) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroch în comuna de clasa a III Giurcuța, prin această se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post, dau un venit sigur anual de 883 cor. 20 fil.

Concurenții au a-și așterne suplicele lor subsemnatului, în termenul sus citat, fiind instruite în sensul normelor în vigore, și a se prezenta în vre o zi de Duminecă sau sârbătoare la S-ta biserică din această parohie, ca să fie cunoscuți din partea poporului.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Cluj, 6 Iunie 1900.

Tuliu Roșescu
protopresbiter.

Nr. 349—1900.

[89] 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de învățătoriu în subsemnatele parohii din protopresbiteratul Cohalmului se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în ziarul „Telegraful Român”.

I. În comuna bisericăscă Cața, salariul învățătoresc de 600 cor., cuartir gratuit și 3 stânjini de lemne.

II. Cohalm, cu salariul anual de 600 cor., cuartir și lemne de foc.

Învățătorii ales, va avea să instrueze tinerimea școlară și adultă în cântările liturgice, și a da ajutor cantorului la utrenie în Dumineci și sârbători, ér' la liturgie a conduce cântările liturgice.

Concurenții vor avea să se prezente înainte de alegere în biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântări și a face cunoștință cu poporul.

Cohalm, în 10 Iunie 1900.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Cohalmului în conțelegere cu comitetele respective.

Nicolau D. Mircea
protopop

Nr. 398/1900 prot.

[76] 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroch în parohia vacantă de clasa a III. Lelese cu filia Șohodol, protopresbiteratul Devei, se publică prin această concurs, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch sunt în bani gata, socotit a 5 corone de familie dela 172 familii 860 corone, venitele stolare în termen mediu anual 100, la olaltă 960 corone.

Doritorii a ocupa acest post să trimită cererile lor concursuale cu documentele recerute în termenul deschis subscrisului oficiu protopresbiteral, și să se prezenteze în parohie înainte de alegere spre cunoștere și informare.

In conțelegere cu comitetul parochial — Oficiul protopresbiteral gr. ort. al Devei.

Deva, la 10/23 Iunie, 1900.

George Romanul
protopresbiter.

Nr. 321-900

[88] 2—3

Concurs

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școlile comunelor mai jos însemnate din protopresbiteratul Mercurei, se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare:

1. Gusu, un post de învățător cu salariu de 600 cor.,

2. Apoldu-superior, un post de învățătoriu cu salariu de 600 cor., cuartir natural în edificiul școlii, și lemne de foc.

3. Reci, un post de învățătoriu cu 600 cor., cuartir în edificiul școlii și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa vreunul din acestea posturi au să-și așternă cererile

lor, instruite conform normelor în vigore, subsemnatului oficiu protopresbiteral în termenul deschis.

Presentarea concurenților în comuna la care a concurs în vre o Duminecă sau sârbătoare, pentru de a-și arăta dexteritatea în cântările bisericesti e binevenită.

Mercurea, la 13 Iunie 1900.

Oficiul protopresbiteral, tractul Mercurea, în conțelegere cu comitetele parohiale respective.

Ioan Droc
protopop

[90] 2—3

Concurs

La școala capitală română gr. or. din Poiana, comitatul Sibiiului, sunt de ocupat cu începutul anului școlariu 1900/1 trei posturi, anume:

Două posturi de învățători cu salariu anual de 600 cor. și 140 cor. relut de cuartir și grădină, și un post de învățătoare cu salariu anual de 600 cor. și 40 cor. relut de grădină, precum și cuartir natural în edificiul școlii.

Dela concurenți se cere să posedă cualificațiunea de patru clase gimnastice; cei cu cualificațiune superioară sunt preferiți, și să cerceteze în fiecare Duminecă și sârbătoare sfânta biserică.

Acei dintre concurenți, cari posed și cunoștințe de musică pentru a forma în decursul anului de școlă și un cor, sunt preferiți și remunerați după merit.

Rugările instruite conform normelor în vigore sunt a se așterne în termen de 30 de zile la Prea On. Oficiu protopresbiteral al tractului Mercurei.

Poiana, din ședința comitetului parochial ținută la 28 Maiu 1900.

Nicolae Dobrota
președinte.

Nr. 312/1900.

Vidi.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Mercurei.

Ioan Droc
protopop.

Obligațiuni

jumătate românești și jumătate ungurești, apoi

cuitanțe și contracuite

ungurești și românești, se pot procura dela

Librăria Tipografiei Archidieceesane, Sibiu, cu prețurile: 1 obligație 5 fil., chitanțele și contractanțele cu 1 cor. per sută bucăți. La cerere se trimite gratis și franco din fiecare câte o bucată de probă.

Saisonul de primăvară și de vară**1900.****Stofe de Brünn veritabile**

Una bucată de metri 3.10 lungă, pentru un rând complet de haine de bărbat (Roc, pantaloni, vestă,) costă numai

fl. 2.75, 370, 480 de lână veritabilă de oae
fl. 6. — și 6.90 de lână mai bună veritabilă de oae
fl. 7.75 din lână fină veritabilă de oae
fl. 8.65 din lână foarte fină veritabilă de oae
fl. 10.— din cea mai fină lână veritabilă de oae.

Una bucată stofă pentru un rând de haine-salon fl. 10.— deasemenea espedează cu prețurile de fabrică stofe pentru pardisii, lodeu pentru turiști cele mai fine kamgarne etc. etc. depozitul real și recunoscut în destul ca solid:

Siegel-Imhof în Brünn.

Mustre gratis și franco. Liferarea conform mustrei se garantează. [56] 22—40

Avantajele mușteriiilor privați, de a comanda stofele direct dela firma de mai sus, dela fabrică, sunt foarte însemnate.